

ಮಾತ್ರ-ಕೆ

ಸಿನಿಮಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಯುವಜನರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವರು, ‘ಮೊದಲು ಇಷ್ಟೇ ಜನರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು’ ಎಂದರು.

‘ಈಗ ಸಿನಿಮಾ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾ, ರಂಗಭೂಮಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಗ ಜನಸ್ವಿಯತೆ ಕೊಡುತ್ತುವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಬೇಕಾದೆ ಅದರ ಹಿಂದ ಏಪ್ಪು ಕೇಲಸ ಮಾಡಿರುವೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದ ಅವರು, ‘ಷಿ. ಲಂಕೇಶರು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಮಾಡ್ದುಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೌತ್ತಿಕ್ಯಾಗಿ ತೀಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಪ್ರಯೋಜನ ಈಗ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ’ ಎಂದು ಉದಾಹರಣೆಯ ಸಮೇತ ವಿವರಿಸಿದರು.

‘ಅದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡ್ದುಮಕ್ಕೆ ಅಸ್ತುರನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಇನ್ನಾಷ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ?’

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕುಳಿಗು ಹಿಡಿದ ಕಾಸರವಳ್ಳಿ ಅಂತಜಾಲವೆಂಬ ಆಧುನಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕಡೆಗೆ ಬೋಟ್ಟುಮಾಡಿದರು. ‘ಮೊದಲು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಯ ಥಿಲ್ರ್ ಇನ್ನಾಷ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಗೆ ಹೋಗಿ, ನಾವನಲ್ಲಾ ಥಿಲ್ರ್ ಆಕ್ಸ್‌ವ್ರ್‌ಗೇ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರೆ ಈಗ ಜಗತ್ತಿನ ಶೈವ್ಯ ನಿದೇಶಕನ ಸಿನಿಮಾಗಳು ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಜಾಲದಲ್ಲಿ ಯಂತೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರವೇ ಸಾಲದು. ಅದರ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಆಗ ಆ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಇನ್ನಾಷ್ಟು ಅಳವಾಗಿ ಅಳ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಿನಿಮಾಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಭೀರ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಕ್ರಿಕೆಗಳೂ ಅಂತಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಒಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಳಿಯಬೇಕು’ ಎನ್ನುವ ಕಾಸರವಳ್ಳಿ, ‘ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಬಗ್ಗಿನ ಗಂಭೀರ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವ ಕೊರತೆಯ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಸೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತನೇ ಮುಂದುವರಿಂದ ಹೇಗೆನು, ‘ಸಿನಿಮಾಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಪ್ರತಿಕ್ ಇಲ್ಲ. ಇರುವ ಪ್ರತಿಕ್ಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಮರ್ಶೆ ಅಳವಾದದ್ದಲ್ಲಿ. ಅಧರ ಕತೆ ಹೇಳಿ, ಅವನ ನಟನೆ ಬೇನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಇವನ ಸಂಗೀತ ಬೇನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತ ಬರೆಬಟ್ಟಿರೆ ಅದು ವಿಮರ್ಶೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಯಾವ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಒಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಂಥ ಬರಹ ಬೇಕು. ಅಂಥದ್ದೊಂದು ಬರಹಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ‘ಇಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

‘ವಿಮರ್ಶೆಯ ವಿಷಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇನ್ನಾಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬೇಳಿಸಿದ ಕಾಸರವಳ್ಳಿ ಹೀಗೆಂದರು: ‘ಬಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿ ಹತ್ತು ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದರೆ, ಸಿನಿಮಾ ನಿದೇಶಕ ಹತ್ತು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿನಿಮಾ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ‘ಇರ್’ ಅಂತೆಂದು ಶಿಳ್ಳಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅಧರ. ಒಂದು ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲ, ಹಲವು ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಇಡೀ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದಾಗ ಕೃತಿಕಾರನ ಜೀವನ ದರ್ಶನ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶೈವ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಒಂದೇ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ದರ್ಶನ ಪ್ರೌತ್ತಿಕ್ಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಗತನ್ನೇ ಬೇಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿ ನೇಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪುನರ್ವಾಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಲುವು